

O červené Karkulce

- 0 Byla jednou jedna holčička, která bydlela s maminkou na kraji lesa. Jmenovala se Červená Karkulka.
- 1 Jednoho dne maminka řekla, „Karkulko, babička má dnes svátek. Běž ji navštívit. Dej si ale pozor - v lese žije vlk!“
- 2 Karkulka si do košíku sbalila bábovku a kytičku, rozloučila se s maminkou a vyrazila na cestu.
- 3 Šla lesem, když tu najednou před Karkulkou stojí velký vlk. „Kampak jdeš?“
- 4 Karkulka vlkovi pověděla, „Jdu za babičkou, má dneska svátek. Nesu jí bábovku.“
- 5 Vlček se otočil a odběhl zpátky do lesa. A lesem rovnou k babiččině chaloupce.
- 6 Zaklepal na dveře a z chaloupky se ozvala babička, „Kdo tam?“
- 7 „To jsem já, Karkulka,“ zavolal vlček tenkým hláskem.
- 8 „Tak pojď dál, Karkulko, je otevřeno,“ řekla babička.
- 9 Vlček skočil do světničky a chramst - babičku snědl.
- 10 Zalezl do babiččiny postele, nasadil si její brýle a čekal na Karkulku.
- 11 Když Karkulka přišla, podivila se a ptá se „Babičko, proč máš tak velké uši?“

Червона Шапочка

- Жила-була дівчинка із матусею в хатинці на узліссі великого лісу. Її звали Червоною Шапочкою.
- Одного дня мама каже їй: „Червона Шапочко, у бабусі сьогодні іменини. Біжи до неї в гості. Але пам'ятай: у лісі живе вовк!“
- Червона Шапочка склала у кошик пиріг і букет квітів, попрощалась з матусею та вирушила в дорогу.
- Йде собі Червона Шапочка лісом, аж раптом їй назустріч великий вовк. „Куди ти йдеш?“
- Шапочка відповідає вовку: „Я йду до бабусі на іменини. Несу їй пиріг.“
- Вовк розвернувся та побіг назад у ліс. Він прямував до бабусиної хатинки.
- Вовк постукав у двері, і з хатинки почувся бабусин голос: „Хто там?“
- „Це я, Червона Шапочка!“ - пропищав вовк тонесеньким голосом.
- „Так заходь, онученько, двері відчинені.“ - промовила бабуся.
- Вовк заскочив до хатинки і - гам - з'їв бабуся.
- Вовк заліз у бабусине ліжко, натягнув на себе її окуляри і став чекати на Шапочку.
- Коли Червона Шапочка прийшла, подивилась та й питає: „Бабусю, а чому у тебе такі великі вуха?“

- 12 „To abych tě lépe slyšela,“ řekl vlk vysokým hlasem. „Щоб краще тебе чути!“, сказав вовк тоненьким голосом.
- 13 „Proč máš tak velké oči?“ - „To abych tě lépe viděla.“ „Чому у тебе такі великі вуха?“ - „Щоб краще тебе бачити!“
- 14 „Proč máš tak velké zuby?“ - „To abych tě mohl lépe sníst!“ A vlk snědl i ji. „Чому у тебе такі великі зуби?“ - „Щоб з'їсти тебе!“ Та вовк проковтнув і її.
- 15 Zmožený velkým jídlem vlk usnul. A jak chrápal! Після такого ситного обіду вовк одразу заснув. Аж захропів!
- 16 Chrápání přivedlo k chaloupce myslivce. На звук вовчого хропіння до хатинки зайшов мисливець.
- 17 Zachránil babičku i Karkulku z vlkova břicha. To pak naplnil kamením. Він витягнув Червону Шапочку та бабусю із вовчого живота, натомість поклав туди купу каміння.
- 18 Vlk se probudil a měl velkou žízeň. Вовк прокинувся від страшної спраги.
- 19 Odplazil se ke studni, těžké kameny ho převážily, a on už nikdy ze studny nevylezl ven. Він поповз до криниці, аж там - камені булькнули на дно разом із ним. Так він у криниці і лишився повік.

Nahrávku k téhle pohádce a mnohé další pohádky najdete na www.movapp.cz.